

امیر تاجیک خواننده و آهنگساز موسیقی پاپ که مخاطبان دهه‌های قبل او را با تیتراژ سریال «زیر آسمان شهر» ساخته مهران غفوریان به یاد می‌آورند و طی سال‌های فعالیتش آلبوم‌های «همکلاسی»، «زیر آسمان شهر» و «زندگی» را تولید کرده و تک‌آهنگ‌هایی چون «هجوم مرگ»، «جنگل سبز»، «توهم تایید کن»، «زندگی»، «به مسجد» و «از بوسه تا عشق» را خوانده، در گفت‌وگوی پیش‌رو با ایلنا، با نگاهی آسیب‌شناسانه به تشریح وضعیت فعلی موسیقی کشور پرداخت.

● موسیقی پاپ اوضاع خوبی ندارد، دلیل عمده این کاستی و سیر نزولی کیفیت آثار چیست؟

◀ آنچه در درجه اول پیش آمد عدم نظارت بر موسیقی کشور بود که باعث شد آنها که صرفا ذوق هنری دارند پا به عرصه موسیقی بگذارند؛ در صورتی که هنر تنها به ذوق نیاز ندارد بلکه اشتیاقی فطری است که پس از آن بعد اقتصادی و تجاری آن مورد توجه است و در حال حاضر به وجه هنری آن کمتر پرداخته می‌شود. اما آنچه باعث شد موسیقی سیری نزولی را طی کند، این بود که برخی با خودشان گفتند حال که بازار موسیقی تا این حد مخاطب دارد از این آب گل آلود ماهی بگیریم. آنها با خودشان گفتند از میان این همه متقاضی و مخاطب، برخی از غیر خواننده‌ها را خواننده می‌کنیم تا به این ترتیب درآمد کلان داشته باشیم و به سود برسیم. آنها تصمیم گرفتند تبلیغات وسیع انجام دهند. تبلیغاتی تا آن حد وسیع که مردم تصور کنند آن خوانندگان از کره دیگری آمده‌اند! زیرا با این رویه، مردم به آن خواننده‌ها توجه می‌کنند و آثارشان را خواهند شنید. در این مقطع موسیقی حرفه‌ای ما به دلیل شانه خالی کردن عده‌ای از مسئولان پشتیبان نداشت و همین موضوع باعث شد آنها فعالیت‌های راحت‌تری داشته باشند زیرا میدان را خالی دیدند.

● چرا هنرمندان حرفه‌ای و کاربلد موسیقی، به خصوص فعالان عرصه پاپ، میدان را خالی کرده‌اند و دست از فعالیت کشیده‌اند؟

◀ دلایل این است که دوستان فعلی به صورت سازماندهی شده فعالیت می‌کنند و حرفه‌ای‌های این عرصه چنین رویه‌ای ندارند و به خودشان متکی هستند. در حال حاضر دست‌اندرکاران، مدیران، برنامه‌ریزان، برگزارکنندگان و دیگر عوامل عرصه موسیقی به تیم مقابل رفته‌اند و به اصطلاح دفتر و دستکی را نداشته‌اند و مشغول سرمایه‌گذاری و تجارت در موسیقی هستند تا به سود برسند، در صورتی که بچه‌های حرفه‌ای و هم‌نسلان من چنین نگاهی ندارند. اولویت اول من و هم‌نسلانم در موسیقی صرفا تجارت نیست و نخواهد بود. نسل ما می‌خواست موسیقی خوب و با کیفیت ارائه دهد و با تمام مشکلات موجود خالق اثر باشد. به همین دلیل می‌گویم ما به خودمان متکی هستیم. ما روی پای خودمان می‌ایستیم و با وضعیت موجود مبارزه می‌کنیم. هم‌نسلان من می‌گویند مهم نیست که پشتیبان‌های نداریم و به فعالیت‌مان ادامه خواهیم داد. ● به نظرتان آثار قابل قبول هم‌نسلان شما در میان انبوه آثار ضعیف کم نمی‌شود؟

◀ نظرم این است که موسیقی به هرحال راه خودش را پیدا خواهد کرد زیرا شاهرهای است در قلب همه مردم و در نهایت به هر طریقی شنیده خواهد شد. در کشورهای دیگر موسیقی اهمیت بسیاری دارد. همین کشور ترکیه که با ما همسایه است در حال حاضر بیش از دوپست کانال موسیقی دارد. آنها کمپانی‌های بنامی دارند که صرفا به تولید موسیقی می‌پردازند و در کنار آن تجارت می‌کنند. هدف اول آنها حمایت و ارائه موسیقی است. واقعا چرا کشور ما موسیقی را ارج نمی‌نهد؟ در حال حاضر موسیقی در هنرهای دیگر نیز اهمیت بسیاری یافته و یکی از ویژگی‌های اغلب فیلم‌هایی است که روزانه تولید می‌شوند. اغلب نریشان‌ها با موسیقی همراه است و در چنین فضایی چرا نگاه ما به موسیقی اینقدر بد است و چرا آن را خراب می‌کنیم؟ اتفاقا با نگرش فعلی، موسیقی مشتاقان و طرفداران بیشتری پیدا خواهد کرد زیرا مردم می‌دانند که موسیقی در روح و قلب آدمی خانه می‌کند.

● وضعیت کمپانی‌ها و دفاتر تولید در دهه‌های قبل چگونه بود و تکنولوژی در این میان چه تبعات و ویژگی‌هایی داشت؟
◀ در دهه‌های قبل اغلب کمپانی‌ها به شیوه سنتی فعالیت می‌کردند، اما پس از چند سال تحولاتی در زمینه تولید و اجرای موسیقی ایجاد شد و نحوه فعالیت آنها را تحت تاثیر قرار داد. طی این روند، نسل جدید پا به عرصه فعالیت نهاد و در زمینه تکنولوژی نیز تحولات بزرگی صورت گرفت. می‌توان گفت ما در درجه اول قربانی وجود ابزارآلات قدیم و میان فضای آنالوگ و دیجیتال قرار گرفتیم که البته بحث من در این‌باره نیست. ببینید در حال حاضر موضوع کیفیت مطرح است و ما باید

امیر تاجیک:

جمعیت پاپی‌های امروزی برای موسیقی کشور تصمیم‌گیری نمی‌کنند

امیر تاجیک می‌گوید: دنیا ما را با موسیقی سی و چهل سال قبل می‌شناسند، چون به آن پرداخته می‌شد و بها و ارزش داشت زیرا موسیقی ما اصیل و بکر بود و حرفی برای گفتن داشت. نسل ما قصد داشت همان رویه قبلی را ادامه دهد و به اهداف والایی در زمینه موسیقی برسد و طی آن روند، نقطه عطفی ایجاد کند اما در اواسط مسیر شوکی به ما وارد شد که دلایلش عدم مدیریت، عدم مسئولیت‌پذیری و عدم دلسوزی نسبت به موسیقی بود.

موسیقی‌به هر حال راه خودش را پیدا خواهد کرد زیراشاهرهای است در قلب همه مردم و در نهایت به هر طریقی شنیده خواهد شد

که به فرهنگ و هنر خودمان بپردازیم. آنقدر زوایا و منابع داریم که اگر به آنها بپردازیم، می‌توانیم آثار بسیار زیبایی تولید کنیم. می‌خواهم بگویم که مسئولان دلسوز موسیقی بیایند و بهترین گزینه‌ها را از هر سبک انتخاب کنند و به آنها بها بدهند و از آنها حمایت کنند تا موسیقی ما به درستی شنیده شود. اگر این رویه شکل بگیرد می‌توانیم موسیقی کشورمان را آنگونه که هست به دنیا ارائه دهیم، اما متأسفانه این امکان تاکنون میسر نشده است.

● به نظرتان دوران طلایی موسیقی پاپ ما چه مقطعی است و کدام برهه را می‌توانیم به عنوان الگو مدنظر قرار دهیم؟

◀ تمام دنیا ما را با موسیقی سی و چهل سال قبل می‌شناسند، چون به آن پرداخته می‌شد و بها و ارزش داشت زیرا موسیقی ما اصیل و بکر بود و حرفی برای گفتن داشت. نسل ما قصد داشت همان رویه قبلی را ادامه دهد و به اهداف والایی در زمینه موسیقی برسد و طی آن روند، نقطه عطفی ایجاد کند اما در اواسط مسیر شوکی به ما وارد شد که دلایلش عدم مدیریت، عدم مسئولیت‌پذیری و عدم دلسوزی نسبت به موسیقی بود. اگر ادامه‌دهنده مسیری بودیم که پایه و اساس آن در دهه‌های قبل ایجاد شده بود، حال حرفی برای گفتن داشتیم و آثار تولید شده مورد نقد قرار می‌گرفتند و در نهایت به جایگاه والایی می‌رسیدیم. واقعا اگر نماینده یکی از فستیوال‌های خارجی به ایران بیاید تا به عنوان سمبل موسیقی خوانندگانی را انتخاب کند، آن خوانندگان چه کسانی خواهند بود؟

● در این میان وظیفه مهم مسئولان فرهنگی کشور چیست؟
◀ باید باور کنند و بپذیرند که موسیقی در خون آدمی جریان دارد و نمی‌توان منکر آن شد. مسئولان باید پای کار بیایند و با بزرگان موسیقی جلسه بگذارند و به کمک آنها به رفع کاستی‌هایی که مسبب برخی از آنها خودشان بوده‌اند، بپردازند. ما باید به موسیقی کشور هویت ببخشیم و به اصطلاح به آن «شخصیت» بدهیم. قطعا این «شخصیت» را به آدمی نمی‌دهند که صرفا برای فعالیت در عرصه موسیقی ذوق و شوق دارد. برای شخصیت‌بخشی به موسیقی هنرمندانی را می‌خواهیم که تلاش کرده باشند و زحمت کشیده باشند و توانایی‌های لازم را داشته باشند.

● با اینکه موسیقی پاپ فعلی را با کیفیت و قابل قبول نمی‌دانید اما این گونة از موسیقی طرفداران و علاقه‌مندان بسیاری دارد و گواه آن کنسرت‌های پر مخاطبی است که به طور معمول در تهران و شهرهای مختلف برگزار می‌شود.

◀ ببیند کشور ایران بیش از هشتاد میلیون جمعیت دارد و حال در نظر بگیریم که مثلا حدود یک میلیون نفر طرفدار موسیقی پاپ امروزی هستند. با این حساب نمی‌توان گفت عموم مردم مخاطب اینگونه از موسیقی‌اند. بله در میان هشتاد میلیون جمعیت یک میلیون نفر به دلیل علاقه جذب این آثار می‌شوند. اما اگر قرار باشد آماروی حداکتری ارائه دهیم این یک میلیون نفر تنها یک درصد از آن هشتاد میلیون نفر است. اگر

یکشنبه ۲۶ خرداد ۱۳۹۸ / شماره ۴۲۹۱

اخبار

مهم‌ترین اسلحه تاریخ هنر حراج می‌شود

هفت تیری که ونسان ونگوگ، نقاش مشهور هلندی با آن به زندگی خود پایان داد در پاریس به حراج گذاشته می‌شود.

به گزارش ایرنا و به نقل از روزنامه فرانسوی لوفیکارو، مهم‌ترین اسلحه تاریخ هنر که ونسان ونگوگ ۲۷ ژوئیه ۱۸۹۰ در فرانسه خود را با آن مجروح کرد، قرار است ۱۹ ژوئن (۲۹ خرداد) در حراجی پاریس چکش بخورد. قیمت این سلاح ۴۰ تا ۶۰ هزار یورو تخمین زده می‌شود.

این هفت‌تیر در سال ۲۰۱۶ در موزه ونگوگ آمستردام به نمایش درآمد. هرچند مرکز اصالت این هفت‌تیر به شکل رسمی تأیید نشد اما تردید چندان‌ی در مورد آن نیز وجود ندارد. این اسلحه کالیبر ۷ میلی‌متری با گلوله‌ای که به مرگ ونگوگ منجر شد، مطابقت دارد و در کنار جسم بی‌جان این نقاش در مسافرخانه «راوو» در منطقه «اوپورس سور آواز» شمال فرانسه کشف شد و همچنان در خانواده این نقاش هلندی مانده بود.

ونگوگ خودکشی نکرده است

این هفت تیر نخستین‌بار در سال ۲۰۱۲ همزمان با انتشار کتاب آیا می‌توان اسلحه خودکشی را یافت؟ نوشته آلن روان(Alain Rohan) نشان داده شد. نتایج بررسی این اسلحه توسط حراجی نشان داد این هفت تیر مدت‌ها روی زمین باقی مانده بوده و می‌تواند متعلق به همان تاریخ مرگ ونگوگ باشد. محققان آمریکایی در سال ۲۰۱۱ اعلام کردند ونسان ونگوگ خودکشی نکرده است اما احتمالاً بر اثر اصابت گوله دو جوان که با اسلحه بازی می‌کردند مجروح شده و بر اثر جراحات جان باخته است.

حراجی مالک فعلی اسلحه که آن را در مزایده به فروش می‌گذارد معتقد است این فرضیه در مورد قتل ونگوگ تردیدی در مورد اصالت اسلحه به وجود نمی‌آورد و دو جوان همین اسلحه را در باغ محل زندگی نقاش هلندی رها کرده بودند.

تازه‌ترین آلبوم داماهی منتشر شد

تازه‌ترین آلبوم گروه موسیقی «داماهی» با عنوان «در من برو شکار» روز جمعه بیست و چهارم خرداد در خانه موزه بنهوپون رونمایی شد. به گزارش مهر، گروه موسیقی «داماهی» جمعه بیست و چهارم خرداد در حضور تعدادی از مخاطبان و طرفدارانش از تازه‌ترین آلبوم خود «در من برو شکار» را در خانه موزه بنهوپون رونمایی کرد.

اجرای قطعات «سوپراستار»، «دیوانه» و «نیاز» به همراه برگزاری جشن امضای آلبوم قسمت‌های مختلف مراسم رونمایی از آلبوم جدید گروه «داماهی» را تشکیل می‌دادند.

کریستف رضاعی، آرمان گرشاسبی، امید نعمتی، مهیار طهماسبی، اشکان خطیبی، آتاهیتا درگاهی، علی بوستان، امید نعمتی، سروش صحت، کسری سبکتکین و علی یار راستی از جمله هنرمندانی بودند که در این مراسم حضور داشتند.

آلبوم «در من برو شکار» به تهیه‌کنندگی احسان رسول‌اف و با خوانندگی رضا کولغانی از روز گذشته روانه بازار موسیقی شد. این آلبوم دارای ۱۳ قطعه با عناوین «سوپراستار من»، «دیوانه»، «بارون اسبیدی»، «نیاز»، «جاده لغزنده ست»، «پارکوه»، «بی‌امان»، «هوچرغایی»، «به درد می‌خورن»، «چیلنگ»، «درد بی‌دردی»، «در من بروشکار» و «هومبا» است.

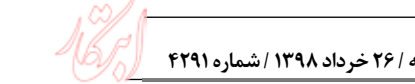
آن‌ها که شناخت خوبی دارند نویسندگان ونمایش‌نامه‌نویسان خوبی هستند.

او با ابراز تاسف برای وضعیت شعر امروز گفت: شعر امروز ما ماندگار نیست. این شعرهایی که می‌سرایند و ترانه‌هایی که می‌خوانند اصلا دارای صور خیال شعری و آنچه عاطفه و احساس انسان را به هیجان درمی‌آورد، نیست در حالی که باید سنت را فهمید و آن را به صورت مدرن درآورد.

این استاد دانشگاه تهران در حالی که معتقد است فاصله گرفتن از ادبیات و هنر گذشته به آثار ادبی نسل امروز لطمه می‌زند، بیان کرد: ما در ادبیات تنه عظیمی از شاعران و نویسندگان داریم که از دهه ۲۰ به بعد پلیده‌اند و شعرها و داستان‌های خوبی تولید کرده‌اند اما بعد از انقلاب به نظر می‌رسد که امثال آن‌ها انگشت‌شمار هستند که از میان‌شان می‌توان از سیدحسین حسینی و قیصر امین‌پور نام برد. در واقع آن‌ها کسانی بودند که حس و حال مدرن را ضمن مطالعه گذشته در کارشان بازنمایی دادند.

بعقوب آژند افزود: به راحتی می‌توان گفت که از دهه ۸۰ به بعد داستان‌نویسی ما گرفتار فرمالیسم بدی شده است. همه چیز درون این فرمالیسم پیچیده شده و هیچ چیز به ادبیات ایران اضافه نکرده است. البته شاید هم ما که از نسل قبل هستیم نمی‌توانیم با این‌ها ارتباط برقرار کنیم.

او با اشاره به اینکه آنچه امروز سروده می‌شود، شعر نیست، ادامه داد:

www.cbtekarnews.com

